

8SH-1

K 95

MAKSIM KROI

Kur nisim
vargjet...

POEZI

891.983-1
K 95

S

MAKSIM KROI

KUR NISIM VARGJET...

(vjersha)

~~52558~~
13135

LIBRI I [REDACTED]
[REDACTED]

1-109.193
29.11

LIBRARIJA E MIHAL DURI
TIRANE

Tirazhi 1000 kopje Format 70x100/32 Stash: 2204-65

Shtyp. NISh. Shtypshkronjave «MIHAL DURI»
Stabilimenti «8 NËNTORI» — Tiranë, 1970

MENDIMI I TIJ

Mendimi i tij
Është zjarr i pashuar,
Që hirin lë nga bota e vjetër
Dhe lind për ne ditët e bardha,
Horizontet e ndritura që na hapen përpara...

Mendimi i tij
Është ëndrra e jonë,
Sirenë e fuqishme e ditëve komuniste,
Është shpatë e mprehtë, armiqtë i shkatërron
Diell i artë, i kuq që botën gjithë ndriçon. . .

Mendimi i tij
Është kazmë e pushkë,
Forca e klasës, shkatërrimi i zakonit,
Busull që rrugën tregon në çdo kohë,
Gjaku i pastër në dejet e shqiptarit. . .

Mendimi i tij
Na bën të pavdekshëm,
Fitimtarë na nxjerr në çdo betejë,
Se Atdheu anembanë është i lidhur
Me nyje të çelikut, parti-popull-Enver. . .

1968.

8 NENTORI 1971

Atë natë Partia do të festojë 30-vjetorin.
Shqipëria do më ngjajë si një qiell,
Ku do të ndizen me mijëra e me mijëra
Fishekzarë-drita. . .

Në trup të saj llambat elektrike
Do hedhin vallen e madhe të elektrifikimit.
Në trup të saj do shtrihen linjat
Si fijet e pambukut në një maqinë tezgjahu
Në kombinatin e tekstilit. . .

Shqipëria do më ngjajë si një qiell,
Ku do të ndizen me mijëra ëndrra,
Me mijëra shpresa e dëshira.
Dhe në atë natë mes dritash pambarim
Do festojë jubileun

Partia. . .

Errësira e mundur do shkojë jashtë kufive.
Në shtëpi të fshatarit, në rrugë e kudo,
E zënë dorë më dorë me kablllo tensioni
Shqipëria e tërë do qeshë e gëzojë.

Është afër ajo ditë. Po vjen. Nxiton...
Atdheu do shkëlqejë më shumë se tani
Në qiellin e përflakur të revolucionit,
Fishekzarët — drita do shkruajnë
Parti!...

1968

RREZET RENDËN...

Partia nisi kudo një Letër*)
Nëpër Shqipëri...
Autobuseve, postjerët pasagjerëve u tregojnë
gazetën.

Lajmin e ri...

Si një mendim i qartë ajo zbriti në popull,
Këmbëkryq u ul nëpër vatra,
Me ne të bisedojë.
E ngrohtë, oh sa e ngrohtë!
E aq shumë, aq shumë na mësoi!

E rrëmbyen bjeshkët
Dhe e ngjritën varg, mal më mal
tutje, larg...
Nëpër gurra të pastra,

*) Letra e hapur Mars 1970.

Midis linjave të elektrifikimit
Shkoi ajo, optimiste në rrugën e Shqipërisë
së re.
Si diell i artë hodhi rrezet mbi ndërgjegjen
socialiste. . .

ME NATËN

Me natën e lanë atë shokët,
Ndërsa shkuan të pushojnë,
Shkroi vargje gjithë natën
Nën dritën e fortë të llambës.

Dhe fjeti ashtu i mbështetur te shtylla.
Temperatura ulej dalëngadalë.
I çuditshëm është kujdesi i shokëve:
Kur u ngrit ishte në krevat. . .

Të gjithë shumë e duan
Poetin vullnetar që thur vargje,
Atë që për vendin e dashur
Penën barot e ka gati. . .

Qershor 1968